caſus eſt notorius, vel per delinquentis, aut delinquentium confeſſionẽ exterius factam, vel per teſtes, vel per facti notorietatẽ, vel quando probabile eſt, ꝙ caſus deueniet in publicũ, tunc fratres non diſpenſent in prę fatis impedimentis, ſine Epiſcoporũ aſſenſu ſiue intra duas dietas, ſiue extra, neq; etiã cũ Indis. Quoniã licet hoc etiã, poſſent [tamẽ nõ expedit] quandoquidẽ forte Ep̃us non ap probaret talem diſpẽſationem, aſſerens hoc nõ potuiſſe facere fratres, vel forte nõ conſ taret ſibi iuridicê de tali diſpẽſatione, & no lens ipſe diſpenſare, ſolueret verũ Matrimo nium, quod per diſpenſationem erat legiti- mũ. Alias rationes vide in tractatu noſtro qui dicitur, Defenſorium poteſtatis Papæ.

¶ Vbi autẽ nondum eſt creatus Epiſcopus, diſpenſare fratres poſſunt in prędictis, tam in foro interiori, quàm exteriori, tam ante factum, quàm poſt, exiſtente ad hoc cauſa ra tionabili. Aliàs non diſpenſent, ar. eorũ quę habetur in. c. Cum haberet, de eo, qui dum in Matri. quam pol. per adul. &c. Quia cir ca de Conſang. & affinit.

¶ Idem en la octaua conceſſion. Fratres Mendicantes poſſunt diſpenſare in irregula